

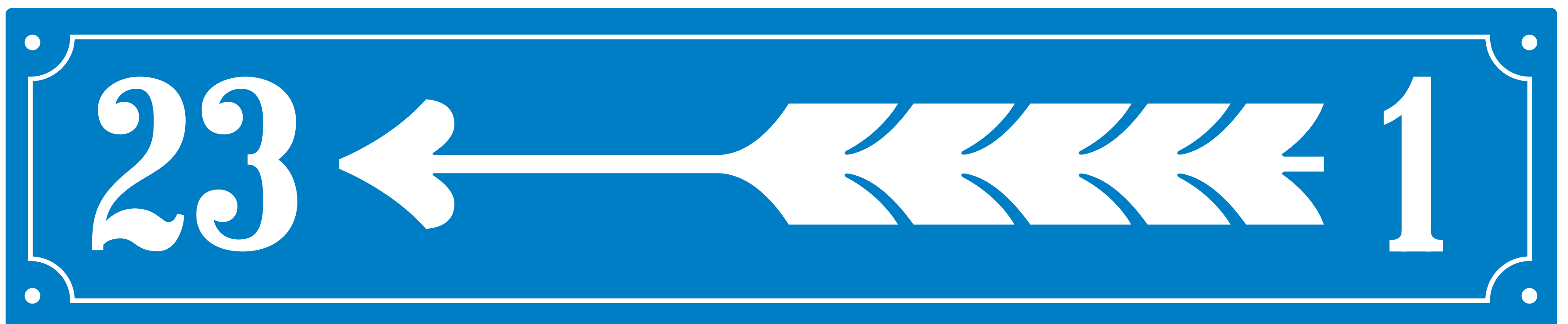
Tablice, informujące o kierunku narażania numerów adresowych, istnieją we Wrocławiu od (prawdopodobnie) początku XX wieku. Wraz z intensywną akcją polonizacji przestrzeni miejskiej i usuwania śladów wizualnych obecności Niemców w latach 1945–1948, znikają prawie wszystkie dotychczasowe elementy typograficzne w mieście. Zastępują je nowe, polskie. Jednym z bardzo niewielu wyjątków są niebieskie tablice kierunkowe (ilustracja nr. 02) i niektóre tabliczki z numerami domów (ilustracja nr. 01, łatwo je rozpoznać po charakterystycznej cyfrze 7). Uchroniły się przed zerwaniem i do dziś w wielu miejscach serwują przechodniom funkcjonalną informację. Tradycja tablic kierunkowych, już w innych kolorach i z odmiennym, jednoelementowym krojem pisma, kontynuowana była w latach 50tych i 60tych (ilustracja nr. 03). Nie wiadomo, dlaczego z czasem umieszczania tablic zaprzestano. Nie nawiązują też do opisywanych elementów aktualnie wprowadzany system informacji miejskiej. Plakat, który oglądasz, ma na celu zwrócenie uwagi na ten funkcjonalny, konsekwentny, ale zanikający element wrocławskiego pejzażu. To żywy przykład grafiki ułatwiającej orientację w przestrzeni zurbanizowanej oraz ślad obecności Niemców we Wrocławiu przed II Wojną Światową.

Ilustracje:
01. Schemat emaliowanej tabliczki z numerem domu (początek XX wieku). Lokalizacja: ul. Romualda Traugutta 57. Wymiary: około 12 x 12 cm.
02. Schemat emaliowanej tablicy kierunkowej (początek XX wieku). Lokalizacja: ul. Jana Długosza. Wymiary: około 50 x 10 cm.
03. Schemat emaliowanej tablicy kierunkowej (lata 50te XX wieku). Lokalizacja: ul. Józefa Piłsudskiego. Wymiary: 55 x 11 cm.

01.

02.

03.

